

стрж си Марііѣ, и рече: Учитель-тъ дойде, и тя
29 зове. Тя щомъ чу, станѣ скоро и отиде при
30 него. (Иисусъ не бѣ дошелъ още въ село-то, но
бѣше на мѣсто-то дѣто го посрѣщиѣ Марѣа.)
31 А Іудей-тъ, които бѣхѣ съ неѣ въ кѣщи и іѣ
утѣшавахѣ, като видѣхѣ че Маріа станѣ скоро
и излѣзе, отидохѣ подирѣ ѣ, защото думавѣ:
32 Отива на гробъ-тъ да плаче тамо. И като дойде
Маріа тамъ дѣто бѣше Иисусъ, та го видѣ, паднѣ
на нозѣ-тъ му, и казуваше му: Господи, ако
бѣше былъ ты тука, нѣмаше да умре братъ ми.
33 Иисусъ като іѣ видѣ че плаче, и тѣзи що бѣхѣ
съ неѣ Іудей че плачѣтъ, растѣжи ся духомъ,
34 и ся смути; И рече: Дѣ го турихте? Казувать
35 му: Господи, ела и виждѣ. Просълзи ся Иисусъ.
36 И думавѣ Іудей-тъ: Виждѣ колко го обичаше.
37 А нѣкои отъ тѣхъ рекохѣ: Не можаше ли тойзи,
който отвори на слѣпый-тъ очи-тъ, да направи
38 щото и тойзи да не умре? Иисусъ прочее пакъ
като тѣжѣше въ себе си идува на гробъ-тъ. То
39 бѣше пещера, и на неѣ лѣжеше камыкъ. Ка-
зува Иисусъ: Дигнѣте камыкъ-тъ. Казува му
Марѣа, сестра-та на умрѣлый-тъ: Господи, смър-
40 ди вече, защото е четвъродневенъ. Казува ѣ Ии-
сусъ: Не ти ли казахъ, че ако повѣрувашъ ще
41 видишь славѣ-тъ Божііѣ? Тогазъ дигнѣхѣ ка-
мыкъ-тъ дѣто лѣжеше умрѣлый-тъ. А Иисусъ
дигнѣ очи на горѣ и рече: Отче, благодарѣ ти,
42 че мя послуша. И азъ знаехъ че вынѣгы мя
слушашъ; но за прѣдстоящій-тъ народъ рѣкохъ
това, за да повѣрувать че ты си мя проводилъ.
43 И това като рече, възгласи съ голѣмъ гласъ:
44 Лазаре, излѣзь вѣнъ. И излѣзе умрѣлый-тъ, рѣ-
цѣ-тъ му и нозѣ-тъ му повиты въ саванъ; и
лице-то му бѣше забрадено съ кѣрпѣ. Казу-
ва имъ Иисусъ: Расповѣйте го, и оставѣте го
да си иде.